τ. II B σ. 537
St. Byz. s. Χρυσόπολις .... Θεόπομπος ἐν Ā Ἑλληνικῶν· ἀναχθῆναι ἐν Χαλκηδόνι ἢ Βυζαντίῳ μετὰ τοῦ Δοκίμου στρατεύματος βουλόμενος Χρυσόπολιν κατασχεῖν.

Felix Jacoby: Fragmente der Griechischen Historiker Berlin 1927

τ. II BD σ. 3567

Wiedereroberung der hellespontischen provinz frühsommer 410: Xenoph. Hell. I 1, 22 (nach der niederlage des Mindaros bei Kyzikos und der gewinnung von Perinth und Selymbria) ἀφικόμενοι τῆς Καλχηδονίας εἰς Χρυσόπολιν ἐτείχισαν αὐτὴν καὶ δεκατευτήριον κατεσκεύασαν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν δεκάτην ἐξέλεγον τῶν ἐκ Πόντου πλοίων καὶ φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες ναῦς τριάκοντα καὶ στρατηγὼ δύο, Θηραμένην καὶ Εὔμαχον, τοῦ τε χωρίου ἐπιμελεῖσθαι.

Diod. XIII 64,2 (409/8) erzählt nach den friedensverhandlungen erst die expedition des Thrasybulos nach Ionien und die niederlage bei Ephesos, dann die folgen der schlacht bei Kyzikos am Hellespont: οἱ δὲ περὶ Κύζικον ὄντες τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ πλεύσαντες ἐπὶ Χαλκηδόνα Χρυσόπολιν ἔκτισαν φρούριον καὶ τὴν ἱκανὴν (ἐν) αὐτῷ κατέλιπον δύναμιν· τοῖς δ' ἐπὶ τούτων καθεσταθεῖσι προσέταξαν δεκάτην πράττεσθαι τοὺς ἐκ τοῦ Πόντου πλέοντας. Μετὰ δὲ ταῦτα διελόμενοι αὐτοὶ τὰς δυνάμεις, Θηραμένης μὲν μετὰ πεντήκοντα (?) νεῶν κατελείφθη πολιορκήσων Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον.

τ. II B. σ 546-547 A. 353/2 ?

F. 62 Ἀθήναιος XII 32 p. 526 D-F: Ὁ αὐτός φησι Θεόπομπος (ἐν Η Φιλιππικῶν?) τάδε· «ἦσαν δ' οἱ Βυζάντιοι καὶ διὰ τὸ δημοκρατεῖσθαι πολὺν ἤδη χρόνον ... ἀκόλαστοι...

« Καλχηδόνιοι δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς πολιτείας ἅπαντες ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ βίῳ βελτίονι διετέλουν ὄντες· ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν Βυζαντίων ἐγεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφήν** καὶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων καὶ μετριωτάτων φιλοπότας καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι.»

(ἀκολουθεῖ)

τ. II BD σ. 364–365

Δημοσθένης XV 26

Τί δήποτ' ἂν Βυζαντίων αὐτὸς ἔσθ' ὁ διδάξων ἐκείνους μὴ κατα-
λαμβάνειν Καλχηδόνα, ἣ βασιλέως μέν ἐστι ... καὶ Σηλυμβρίαν
πόλιν ἡμετέραν ποτὲ σύμμαχον οὖσαν, εἰς αὑτῶν συντελῆ
ποιεῖν καὶ Βυζαντίων ὁρίζειν τὴν τούτων χώραν παρὰ
τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, ἐν αἷς αὐτονόμους τὰς
πόλεις εἶναι γέγραπται: die Rhodierrede setzt Dionys. Hal.
ad Amm. I 4 351/0 Judeich Stud. 186 ff. zweite hälfte
353 an. jedenfalls behandelt F 62 die verhältnisse nach den
ausgang der bundesgenossenkrieges (354/3; s. Miller RE III 1134)

ΣΗΛΥΒΡΙΑ

Felix Jacoby: Fragmente der Griechischen Historiker Berlin 1927

τ. II B σ. 537. A. 410

Στέφανος Βυζάντιος s. Χρυσόπολις ....
Θεόπομπος ἐν Ā΄ Ἑλληνικῶν· καὶ ἀπήχθησαν εἰς
Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον μετὰ τοῦ λοιποῦ
στρατεύματος βουλόμενοι Χρυσόπολιν κατασχεῖν.

τ. II BD σ. 356

Wiedereroberung der hellespontischen provinz frühsommer 410:
Xenoph. Hell. I 1, 22 (nach der niederlage der Mindaros bei
Kyzikos und der gewinnung von Perinth und Selymbria) ἀφικό-
μενοι τῆς Καλχηδονίας εἰς Χρυσόπολιν ἐτείχισαν αὐτὴν καὶ
δεκατευτήριον κατεσκεύασαν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν δεκάτην ἐξέλε-
γον τῶν ἐκ Πόντου πλοίων καὶ φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες ναῦς
τριάκοντα καὶ στρατηγὼ δύο, Θηραμένην καὶ Εὔμαχον, τοῦ τε
χωρίου ἐπιμελεῖσθαι.

Diod. XIII 64, 2 (409/8) erzählt nach den friedenverhandlun-
gen erst die expedition des Thrasybulos nach Ionien und
die niederlage bei Ephesos, dann die folgen der schlacht
bei Kyzikos am Hellespont: οἱ δὲ περὶ Κύζικον ὄντες τῶν
Ἀθηναίων στρατηγοὶ πλεύσαντες ἐπὶ Χαλκηδόνα Χρυ-
σόπολιν ᾤκισαν φρούριον, καὶ ἱκανὴν (ἐν) αὐτῷ καταλι-
πόντες δύναμιν· τοῖς δ' ἐπὶ τούτων καταλειφθεῖσι προσέταξαν
δεκάτην πράττεσθαι τοὺς ἐκ τοῦ Πόντου πλέοντας. Μετὰ
δὲ ταῦτα διελόμενοι αὐτοὺς τὰς δυνάμεις, Θηραμένην
μὲν μετὰ πεντήκοντα (?) νεῶν κατέλιπον πολιορκήσοντα
Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον.

τ. II B σ. 546-547 A. 353/2 ?

F. 62) Ἀθήναιος XII 32 p. 526 D-F: καὶ τῶν περὶ Βυζαντίων καὶ
Καλχηδονίων ὁ αὐτός φησι Θεόπομπος ἐν π. Φιλιππικῶν (?) τάδε· ἦσαν δὲ οἱ
Βυζάντιοι καὶ διὰ τὸ δημοκρατεῖσθαι πολὺν ἤδη χρόνον καὶ
τὴν πόλιν ἐπ' ἐμπορίου κειμένην ἔχειν καὶ τὸν δῆμον

ἅπαντα περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν λιμένα διατρίβειν ἀκόλαστοι καὶ συνουσιάζειν καὶ πίνειν εἰθισμένοι ἐπὶ τῶν καπηλείων.
„Καλχηδόνιοι δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς πολιτείας ἅπαντες ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ βίῳ βελτίονι διετέλουν ὄντες· ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν Βυζαντίων ἐγεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφὴν** καὶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων καὶ μετριωτάτων φιλοπόται καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι."

τ. II BD σ. 364–365

Δημοσθένης XV 26

Τί δήποτε τοὺς Βυζαντίους οὐδεὶς ἔσθ' ὃ διδάξει κωλύειν καταλαμβάνειν Χαλκηδόνα, ἣ βασιλέως μέν ἐστι … καὶ Σηλυμβρίαν, πόλιν ὁμολογίαν ποτὲ σύμμαχον οὖσαν, εἰς αὑτοὺς συντελεῖν ποιεῖν καὶ Βυζαντίων ὁρίζειν τὴν τούτων χώραν παρὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, ἐν αἷς αὐτονόμους τὰς πόλεις εἶναι γέγραπται:
die Rhodierrede setzt Dionys. Hal. ad Amm. I 4 351/0. Judeich Stud. 186 ff. zweite hälfte 353 an. jedenfalls behandelt F. 62 die verhältnisse nach dem ausgang des bundesgenossenkrieges (354/3; s. Miller RE III 1134).